

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2251/10
22.06.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић и Миломира Николића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца М.Б. из с. Р.Б., чији је пуномоћник С.П., адвокат из К., против тужених Р.А. и В.А., обоје из с. Р.Б., чији је заједнички пуномоћник М.Ђ., адвокат из К., ради извршења уговорне обавезе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж 1945/08 од 17.09.2009. године, у седници већа одржаној 22.06.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж 1945/08 од 17.09.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Косјерићу П број 336/07 од 19.06.2008. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца према туженима, којим је тражио да се тужени обавезу да на тужиочевој парцели кат. бр. ... КО Р.Б., на месту садашње пластичне посуде – качице изграде бетонско крило за прихват воде и каптажну грађевину са две подеоне коморе димензија сваке коморе 2м x 1м x 1м (једнаких димензија) на такав начин да се омогући коришћење воде са постојећег извора у деловима од по ½ и да се обавезу уколико у року од 30 дана не испуне претходно одређену чинидбу, уклоне њихову постављену пластичну качицу са тужиочеве парцеле и престану са коришћењем воде. У ставу другом изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова спора плати износ од 77.900,00 динара. Пресудом Окружног суда у Ужицу Гж 1945/08 од 17.09.2009. године жалба тужиоца одбијена је као неоснована и потврђена наведена пресуда Општинског суда у Косјерићу.

Против другостепене пресуде тужилац је преко пуномоћника благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04), која се примењује на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је ревизија против наведене нижестепене одлуке изјављена пре 29.12.2009. године, па је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 12. тачка 12. ЗПП, будући да нижестепене пресуде садрже разлоге о свим битним чињеницама који нису нејасни.

Према утврђеном чињеничном стању на предметној катастарској парцели налази се природна издан, где се подземна вода појављује у облику површинске, а до природне издани је укопана ПВЦ посуда кружног пресека, пречника 90 цм, у коју се слива изворска вода из неурађене, засенчене обале. Из ове посуде вода се прелива низ зид означене посуде и даље одлази неконтролисано у низијски део терена, јер на посуди није уграђена преливна цев, због чега је физички немогуће извршити захватање воде. Наведену посуду поставио је тужени који је затим на самом дну уградио одводну цев пречника 1/2 , преко које је воду одвео гравитационим путем ка својој стамбеној згради удаљеној око 800 м. На месту садашње ПВЦ посуде била је дрвена качица из које је домаћинство родитеља тужених на исти начин користило воду почев од 1969. године. На постојећи отвор може да буде уграђена преливна цев, преко које је раније када је постојала дрвена посуда, тужилац захватао воду. Вода је на наведени начин коришћена без дозволе надлежног органа, јер ниједна од странака није прибавила сагласност за каптирање предметног извора, те је вештак дао мишљење у погледу техничких услова под којима би се могао извор убудуће користити у складу са законом и техничким прописима. Према мишљењу вештака тужилац је сада онемогућен да захвата воду, као што је то чинио пре постављања ПВЦ посуде, а због чињенице да није постављена преливна цев.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је захтев тужиоца неоснован, будући да парничне странке нису уговориле предметну чинидбу, а у циљу одвођења воде за домаћинства обе стране са предметног извора и то у обиму од по ½ те па обавеза на

Одредбама воде за домаћинства обе стране са предметом спора и то у случају од не 72, те да обавеза на чинидбу која је предмет тужбеног захтева не може бити предмет уговарања парничних странака, те самим тим ни предмет судског спора у парничном поступку.

Одредбом члана 18. тачка 1. Закона о водама ("Службени гласник РС", бр. 46/91, 53/93, 67/93, 48/94, 54/96, 101/2005), прописано је да је водопривредна дозвола потребна за коришћење и употребу вода из природних и вештачких водотока, језера и подземних вода, док је одредбом члана 19. став 1. истог закона прописано да се водопривредном дозволом утврђује начин и услови за употребу и коришћење вода и испуштање вода. У ставу 2. ове законске одредбе прописано је да водопривредну дозволу издаје орган, односно јавно водопривредно предузеће за објекте и радове за које су издали водопривредну сагласност, с тим што се према ставу 3. ове законске одредбе водопривредна дозвола издаје на одређено време, а најдуже за период од 10 година.

Сагласно цитираним законским одредбама парничне странке су биле дужне да од надлежног органа прибаве водопривредну дозволу за коришћење изворске воде на предметној катастарској парцели, а која се издаје по правилима прописаним Законом о општем управном поступку. Без прибављања водопривредне дозволе, којом се утврђују начин за употребу и коришћење вода, парничне странке нису могле ни да користе предметни извор на начин како су га користили.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 405. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 405. став 2. ЗПП, будући да су нижестепени судови правилно ценили све чињенице од значаја за доношење правилне и законите одлуке, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ни ново тумачење права.

Председник већа - судија

Снежана Андрејевић, с.р.